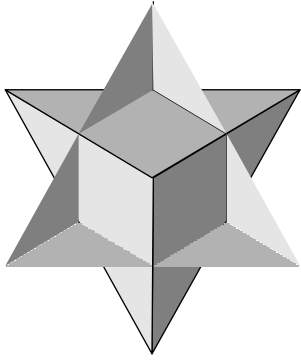
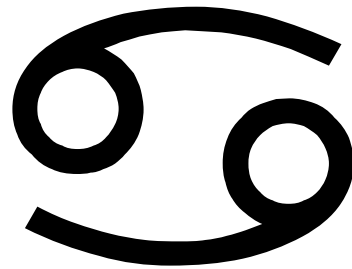

Juli 1999
jg. 93, nr. 3

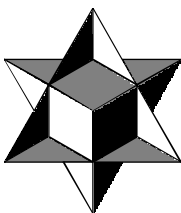

URANIA

Orgaan van de Stichting
Werkgemeenschap van Astrologen

Z O M E R

Uitgangspunten van de Werkgemeenschap van Astrologen

1. Astrologie is de leer van de universele interdependentie van alle verschijnselen en berust op de fundamentele Wet van Analogie.
2. Horoscopie is een praktische toepassing van de astrologie.
3. In de WvA werkt men vanuit één grondgedachte, zowel voor de techniek als voor de duiding, neergeslagen in het APC-systeem. Hiermee wordt het individuele karakter van elk tijd-ruimtelijk verschijnsel zichtbaar gemaakt.

Doelstellingen

De Stichting heeft ten doel de astrologie in dienst te stellen van de menselijke ontwikkeling. Zij tracht dit te bereiken door:

1. Studie en onderzoek van de astrologie.
2. Verdieping van inzicht in de achtergronden en hulpwetenschappen van de astrologie.
3. Onderwijs in de astrologie, haar achtergronden en haar hulpwetenschappen.

Werkwijze

De Stichting ontwikkelt onder meer de volgende activiteiten:

1. Zij organiseert in het centrum van het land maandelijks een bijeenkomst.
2. Zij stimuleert regionale werkgroepen, de zogenaamde Regio's.
3. Zij geeft lezingen.
4. Zij verzorgt opleidingen.
5. Zij geeft het blad URANIA uit.
6. Zij verzorgt publicaties op astrologisch gebied.
7. Zij beheert een bibliotheek voor haar donateurs.

Correspondentieadres van de WvA

Postbus 13131
3507 LC UTRECHT
tel./fax 010 - 453 18 76 (tussen 19.00 en 20.00 uur)
e-mail secretariaat.stichtingWvA@geocities.com

URANIA is het officiële orgaan van de Stichting Werkgemeenschap van Astrologen, WvA. ISSN 1384 - 0290

URANIA verschijnt driemaandelijks. Kopij naar Ingmar de Boer (zie adressen WvA), of naar het e-mailadres van de redactie: ingmardb@xs4all.nl.

Losse nummers zijn verkrijgbaar door overmaking van f 10,00 per exemplaar (+ f 3,20 porto) op gironummer 51.71.25 t.n.v. de penningmeester van de WvA te Utrecht.

WvA-donateurs ontvangen URANIA gratis.

Horoscopen in URANIA zijn berekend met behulp van het computerprogramma ASTRAL 3.2. Voor de berekening van de sectorgrenzen wordt gebruikgemaakt van de APC-methode. De planeetposities worden topometrisch en op ware plaats bepaald. Voor de majeure aspecten wordt een orb gehanteerd van 7,5° en voor de mineure aspecten een orb van 3,75° aan weerszijden van het absolute aspect. Eventuele afwijkingen van deze conventies gaan vergezeld van een toelichting.

Colofon

Redactie: Ingmar de Boer (eindred. & lay-out)
Upageya Elbers
Jan Moerbeek
Bea Moerbeek-Ram
Ontwerp lay-out: Ruben Moerbeek

Auteursrechten

Gehele of gedeeltelijke overname van de inhoud is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie of met bronvermelding. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van een artikel berust bij de auteur daarvan.

TECHNIEK EN MYSTIEK IN DE ASTROLOGISCHE SCHOOL VAN RAM

Paula Schreurs

Dit artikel is zeker niet het eerste waarin wordt ingegaan op zienswijzen en uitgangspunten in de astrologische school van Ram. In de achter ons liggende reeks van jaren waarin Urania verscheen, werden eerder overzichtsartikelen over deze school gepubliceerd. Dit artikel is daarom niet bedoeld om deze grondslagen nog eens te herhalen. Wat ermee beoogd wordt is de beoefening van de astrologie in voorgaande perioden te beschouwen en in dat licht de astrologie van de Ram-school te plaatsen in de menselijk-individuele ontwikkeling van deze eeuw. Hiervoor komen de achtergronden en uitgangspunten van de methode wel weer ter sprake, maar zij dienen als opstapje voor inzicht in het waarom van deze "vreemde eend in de astrologische bijt".

Astrologie en wetenschap

De astrologie wordt wel beschouwd als de meest universele wetenschap. Immers deze leer omvat alle verschijnselen van het geopenbaarde en ongeopenbaarde bestaan. Daarmee is zij in haar toepassingsmogelijkheden feitelijk onbepaald. Door dit fascinerende feit verdient zij onze zorgvuldige aandacht en een steeds verbeterde toepassing. Deze aandacht moeten wij astrologen elkaar zelf geven, want het wetenschappelijk bedrijf houdt zich op gepaste afstand van ons werk.

In de jaren '50 en '60 leverde de WvA een gerichte inzet om de astrologie in wetenschappelijke kringen aanvaard te krijgen. Maar deze aansluiting lukte niet. Een wetenschappelijk erkende leer wordt gekenmerkt door herhaalbaarheid van experimenten en een bewijsvoering door middel van grote aantallen van identieke verschijnselen. Dit materiaal kan de astrologie niet leveren.

Maar er is meer. Zoals we weten hanteert de astroloog naast de Wetten van 7 en 12 - die elders niet gelden - ook een logica die zich niet laat bewijzen. Het werken met abstracte bouwstenen, die op verschillende gebieden eigen verschijningsvormen aannemen, is voor de erkende wetenschap niet toepasbaar. Bovendien vraagt de omzetting van begrippen van het ene gebied naar het andere een activiteit in de ziel. Dit is voor het wetenschappelijk bedrijf niet aanvaardbaar.

Een hermeneutische cirkel

Het astrologisch wetenschappelijk bedrijf functioneert zelfs nog wonderlijker. De evidentie van de astrologie blijkt namelijk niet overdraagbaar via feitenkennis, maar alleen door ermee te werken, door ervaring. Want de beelden die op de verschillende niveaus verschijnen resoneren op

herkenning van een analoog beeld in onszelf. Alleen met iemand die de beelden door zich heen wil trekken valt iets uit te wisselen, niet via de logica alleen, die steeds een onpersoonlijke afstand bewaart. Onze persoon is het instrument voor ons vak. Geen astroloog kan het vak buiten de resonans van zijn ziel beoefenen.

Astrologen werken vanuit hun eigen hermeneutische cirkel. Deze wordt gekenmerkt door boven-persoonlijke, geïnspireerde kennis die wordt gepresenteerd als een eigen zekerweten. Voor de vinder is die kennis absoluut evident. Het is zo. Wetenschappelijke uitwisseling over deze beschrijvingen ontbreekt echter vrijwel geheel. De astroloog kan de constellatie benoemen en vaak de weg tot de conclusie beschrijven. Maar de evidentie is niet overdraagbaar, er is geen methode, geen handgreep waar een ander bij kan aanhaken. Zo waren er astrologen van naam en faam door de eeuwen heen en zij zijn er nog, maar het is altijd een eenmans gebeuren. Echte scholen zijn er niet, behalve dan in deze 20e eeuw: de school van Ram.

Een methodische aanpak

In de school van Ram is het voor het eerst gelukt om tot objectivering en overdraagbaarheid te komen. Er zijn meetpunten aangebracht waaraan herhaalbaarheid van de duiding kan worden getoetst en in gesprek gebracht. Dit is uniek in de wereld.

Ook het feit dat de WvA vanaf de jaren 30 maandelijks bij elkaar komt voor onderlinge uitwisseling en studie is uniek. Congressen vervullen zeker ook een uitwisselingsfunctie. Maar zoals het congressen eigen is spreekt ieder daar vanuit het eigen referentiekader, en worden hermeneutische cirkels uitgewisseld.

In de werkgemeenschap werken we vanuit een inzichtelijk onderbouwde methode. We kunnen hiermee het intuïtieve schragen en steunen, en dit vervolgens ook toetsen. Iedere methode heeft weliswaar zijn beperking, zo stelt Ram zelf, maar zonder methode verkrijgt je geen resultaat.

Onze uitwisseling dient ook als tegenwicht tegen de menselijke neiging rond te blijven draaien binnen het eigen associatieve veld. We moeten elkaar openhouden om het geheel verder te ontwikkelen. Daarom zijn de WvA bijeenkomsten van vitaal belang. Wat is het nu precies dat ontwikkeld moet worden, en hoe ver zijn we daar nu mee? Laten we daarvoor eens kijken naar de astrologie beoefening door de eeuwen heen.

Geschiedenis

De oudste astrologische verslagen stammen uit Babylon en Egypte. De Egyptenaren deden stelselmatig waarnemingen. Zij wisten bijvoorbeeld dat wanneer een bepaalde ster vlak voor zonsopgang aan de horizon verscheen de Nijl spoedig zou overstromen. De standen der sterren waren zo tekenen des tijds voor een heel volk en zijn regering. Deze kon tijdig maatregelen treffen. Men noemt dit de zogenaamde Omen-astrologie.

In het oude Griekenland keken astrologen niet alleen naar één ster maar naar het gehele hemelbeeld. Zij trachtten de totale constellatie in kaart te brengen en hadden daarvoor referentiepunten nodig. Dit was nieuw. Een eerste poging om referentiepunten te ontwikkelen was figuren te tekenen in de sterrengroepen en onderlinge grenzen tussen die beelden af te spreken. Vanaf die tijd werden de plaatjes van bv. Maagd en de Grote Beer in de hemel getekend. Hierdoor konden voor het eerst precieze metingen worden gedaan en omloopbanen worden herkend.

Een belangrijke opbrengst van deze metingen was de ontdekking dat de achtergrond van het firmament in de loop van jaren verschuift ten opzichte van de Zon: Zon en sterrenhemel bleken in een jaar niet de zelfde omlooptijd te hebben. Met andere woorden het punt dat als referentie moest dienen verschoof zelf.

Euktemon

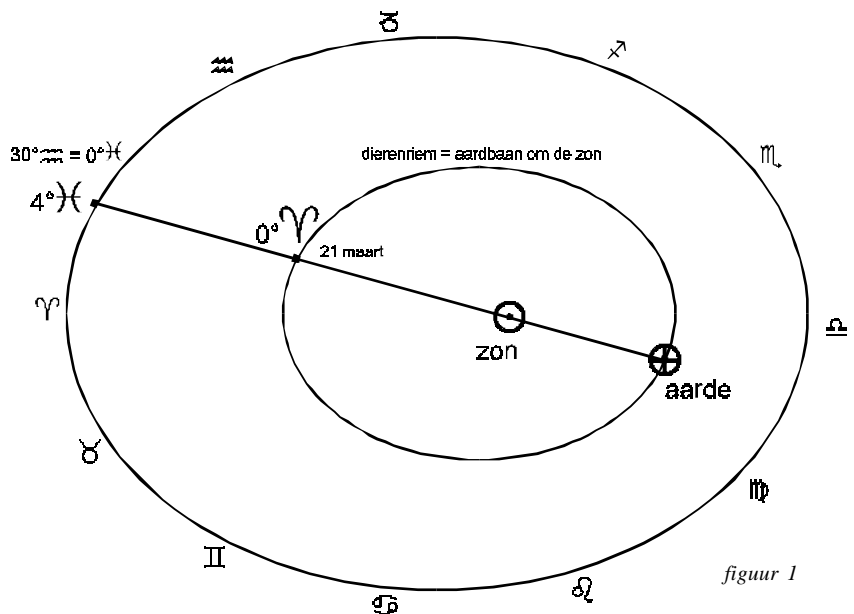
De griek Euktemon zocht daarom in de relatie aarde-Zon een vast meetpunt. Hij bepaalde daartoe de stand van de Zon in het snijpunt van ecliptica en equator op 21 maart. Op deze datum zijn dag en nacht even lang. Aangezien in die jaren de Zon in maart in het sterrenbeeld Aries stond, werd dit lentepunt op 0 graden Aries vastgesteld. Recht daartegenover plaatste Euktemon het andere eveningspunt op 21 september. Haaks daarop stelde hij de hoogste en laagste zonnestand vast op 21 juni en 21 december. De dag en nachtboog van de Zon op die data stonden daarmee vast. De bogen daartussen werden in drieën verdeeld. Deze verdeling van de hemelsfeer benoemde hij als de 12 tekens van de dierenriem. Op basis van deze referentiepunten werden de eerste efemeriden opgemaakt en konden volledige constellaties worden getekend. Tot op de dag van vandaag werken wij nog steeds met deze efemeriden.

Aan het eind van zijn leven constateerde Euktemon nog dat de sterrenhemel inderdaad steeds verder terugliep. En dat klopt ook: het lentepunt loopt terug en staat zoals bekend nu voor in het teken Vissen. Dit nemen we tenminste aan, want de grens tussen de tekens onderling stamt van deze eerste afspraak uit het oude Griekenland. Echter de sterren binnen de beelden bewegen voortdurend ten opzichte van elkaar, zodat de grenzen van de beelden er inmiddels heel

anders uitzien dan toen. Nieuwe afspraken hierover ontbreken.

Hoe dit ook zij, duidelijk zal zijn dat de tekens in onze efemeriden iets anders aangeven dan de sterrenbeelden aan de hemel. Onze dierenriem is de ecliptica. Dit is de projectie van de Zon in de aardbaan om de Zon gezien vanuit de aarde. Deze baan is in twaalf porties verdeeld. We noemen dit ook wel de aardse zodiak. De betekenis van de tekens in deze dierenriem is analoog gedacht aan die van de oorspronkelijke achterliggende sterrenbeelden. In de eeuwen hierna werd op basis van deze aanname de duiding van de totaalconstellatie ontwikkeld.

Het is van belang ons hier te realiseren dat het aanbrengen van het vaste referentiepunt ons de mogelijkheid heeft gegeven de standen der planeten in kaart te brengen, maar ons tegelijk heeft afgesloten van de feitelijke cosmische werkelijkheid. Dit pijnlijke lot van de meter die alleen zichzelf

figuur 1

meet is helaas eigen aan elk Ik dat zichzelf wil unterscheiden van een niet-Ik. Ook het erkende wetenschappelijke bedrijf functioniert durch selbst ingestellte voronderstellingen van der werkelijkheid. Ondanks het feit dat wij lezen in een selbst ausgeworpen projectie is diese doch een getrouwe spiegel van ons lot und leben. Wij verwerkelijken unsere eigen projectie.

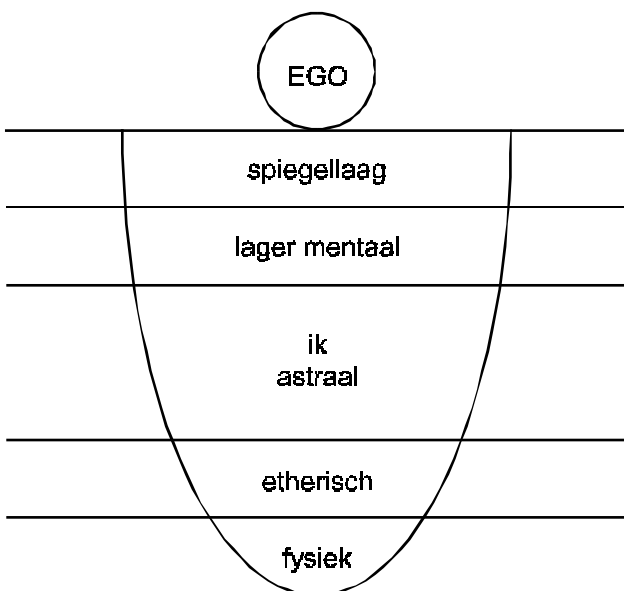
Ook is het goed hier te bedenken dat in het vlak van der geprojecteerde aardse zodiak nicht alleen der Zon, maar auch alle andere planeten van het zonnestelsel bewegen. Dit sferisch gerangschikt vlak is daarmee te zien als het veld van handeling van unser zonnestelsel. In der horoscoop stellen wir die aarde (= onszelf) zentral.

De individuele horoscoop

Met der Griechen ontwikkelte sich der individuelle mens, als denker. Afgeslotenheit van der cosmische achtergrond maakte het individu zichtbaar und der persoonlijke

horoscoopfiguur werd interessant. Vanaf dit moment worden astrologische beschrijvingen van karakters, lichaamsbouw en ook van voorspellingen van persoonlijke lotgevallen opgesteld.

Het is ongelooflijk hoeveel werk er is verzet en hoeveel ervaring er bijeen gebracht werd. De waarnemingen en beschrijvingen zijn zorgvuldig en uitgebreid, en uiteraard ook te fantasierijk. Het is overigens bewonderenswaardig hoe astrologen sinds eeuwen de kunst hebben verstaan een steeds wisselend en ongreepbaar samenspel van krachten te beschrijven in een veld van waarneming waarin nauwelijks een vast ijkpunt is aangebracht. Ondanks dat laatste kon de astrologie zich tot aan het begin van de Verlichting ontwikkelen en leverde zij ons zeer veel receptmatig materiaal. Aan het eind van de vorige eeuw werd dit werk opnieuw opgepakt.

figuur 2

Pionier Sigmund Freud

De periode van de Verlichting bracht de macht van de ratio. Dit resulteerde in een belangrijke uitbreiding van inzicht in de relatie van oorzaak en gevolg. Het betrof ontdekkingen van wetmatigheden omtrent de dode en levende natuur. Dit duurde tot in de vorige eeuw toen door Freud wetmatigheden werden ontdekt in een nieuw gebied, namelijk dat van de menselijke psyche. Freud is door de mensen die na hem kwamen wel beperkt bevonden. Toch is Freud als pionier en grondlegger van geheel nieuwe wetten van een onuitwisbare betekenis geweest. Dit wordt duidelijk wanneer we dit bezien binnen de ontwikkelingsgeschiedenis van de mens zoals die in de theosofie wordt beschreven. Daar wordt gesproken van een indaling van het menselijk bewustzijn vanuit hoger sferen naar steeds dichtere lagen van stof.

Vroeger waren alle gebieden voor ons zintuiglijk bewustzijn toegankelijk. Helderziendheid en telepathische verbinding waren normaal. Maar naarmate de indaling in de stof zich

doorzette werden de zintuiglijke toegangen naar de hogere sferen één voor één voor de mens gesloten. Dit had tot doel het Ik van de mens in de meest verdichte laag van stof te laten wakker worden en uitkristalliseren. De genoemde ontdekking en beheersing van de wetten van de stof bevorderde dit nu in hoge mate. In de periode van de Verlichting culmineerde dit in de heerschappij van het menselijk brein. Ook het besef van individuele verantwoordelijkheid kreeg hierdoor voet aan de grond. Door deze ontwikkeling groeide de mens uit van een speelbal van het lot naar een zelfstandige, regelende en aanspreekbare medespeler.

We zien nu dat Freud voor het ontwaakte Ik het gebied heeft geopend dat direct boven het stoffelijk gebied ligt, namelijk het psychische veld. Hij liet zien dat er ook in de psyche van de mens wetten heersen, die hun eigen geldigheid hebben. Hierdoor zijn ook in het psychische gebied verschijnselen voorspelbaar, kunnen beschadigingen worden aangebracht of juist worden voorkomen en/of hersteld. Freuds beperkte visie werd door zijn briljante opvolgers snel ingehaald en verruimd. Voor ons is nu alleen van belang dat hij nieuwe wetmatigheden in hun eigen werkveld aan het licht bracht en daarmee een nieuwe wijze van denken in gang zette.

De moderne tijd

Het eerste niet-rationele gebied kwam zo voor het bewustzijn beschikbaar. De menselijk-maatschappelijke verhoudingen ondergingen in deze periode belangrijke veranderingen. Democratie werd een normale staatsvorm. Er ontstonden vakbonden en een volkerenbond. Emancipatie van vrouwen en onderdrukte volkeren werden wereldbewegingen. Communicatie, netwerken en sociale verbanden bepalen nu de maatschappij. De mysterieplaneten werden ontdekt en WvA-astrologen weten dat ook die spreken uit een ander gebied dan dat van de antieke planeten. De theosofie mocht mededelingen gaan doen. Ook de astrologie kreeg haar reveil. Het is aan de twintigste eeuw geweest in de nieuwe kennisgebieden van menswetenschappen een wakker en toetsend Ik neer te zetten: *Klopt het zoals ik het zie en zeg? Wat ik ontwikkel is dat dienstig aan de emancipatie van het individu?* De kerk moest zijn functie herdefinieren.

Ook in de astrologie was dat nodig. De oude astrologen zagen de handelingen van de mens als gebonden aan de bewegingen aan de hemel. Dat mensbeeld was inmiddels veranderd. Als basis voor de duiding en als wegwijzer voor mensen van deze tijd voldoet de oude ééndimensionale benadering niet meer. De moderne mens is een zelfstandig Ik en zijn eigen God. Deze nieuwe mensopvatting verlegt zowel het uitgangspunt als het toetspunt. In deze verandering is het verschil tussen projectie en werkelijkheid essentieel. De mensbenadering die hieruit voortvloeit moet ook in de astrologie een plaats krijgen. Dit houdt in dat in een moderne methode het Ik gedifferentieerd moet kunnen worden ten opzichte van de overige horoscoopfactoren.

Projectie

Ram heeft het astrologisch reveil in de vorige eeuw als opdracht in deze zin herkend. Hij ontwierp een methode voor individuele duiding en gebruikte daarvoor in het voetspoor van Euktemon het principe van projectie. Het begrip projectie wordt gehanteerd in de natuurkunde en de psychologie. Het betekent letterlijk vooruitwerpen of uitwerpen. Iedereen kent natuurlijk de diaprojector met de lamp, het plaatje, de lens en het scherm. Bekend is dat iedereen naar het scherm kijkt in plaats van naar de plaats waar het plaatje zich werkelijk bevindt. Ook is duidelijk dat men naar een sterke uitvergroting kijkt van de oorspronkelijke afbeelding, die bovendien op z'n kop staat. Het gaat hierbij om natuurkundig verklaarbare zaken. De analogie van de projectorlens met de neigingen van de menselijke ziel zal duidelijk zijn. Ook het occultisme kent een vermogen van de ziel dat projectie genoemd. Dit kan door het bewust ingestelde Ik gebruikt worden om beelden uit te werpen om deze tot object te laten worden. Ram zegt over deze dingen in zijn boek (pagina 4 en 5):

Zij (de astrologie) ziet het bestaan als begoocheling, en:

Niets komt tot stand wat niet eerst werd gewild en gedacht. en verder:

Elk verschijnsel is een verobjectieerde ideatie (een tot voorwerp geworden idee), of een onderwerp (= subject) dat tot voorwerp (= object) geworden is.

Hiermee geeft Ram aan dat de gebeurtenissen uit onszelf voortkomen, dat wij ze zelf vanuit een diepere laag oproepen en uitwerpen. Dit doet denken aan de aarde die zichzelf projecteert in haar eigen baan om de Zon en zo van haar eigen projectie afleest wie zijzelf is.

Subject en Object

De horoscoop is geen fysiek of psychisch gegeven, maar een projectie vanuit een hoger (of dieper) gelegen punt. Projectie impliceert een relatie van Subject tot Object, van diaplattje naar diascherm. Ram heeft in zijn school deze relatie als kern tevoorschijn gehaald en deze vervolgens in twee richtingen uitgewerkt. Hij onderwierp hiertoe het ongedifferentieerde cosmisch gegeven aan een schiftingsproces. Hierin komen Subject en Object tevoorschijn en maken elkaar zichtbaar. Hij gaf aan dat in beide andere wetten heersen. In het Subject de Wet van 7 in het Object de Wet van 12. Vervolgens kon hij twee lijnen uitwerken voor uitkristallisatie van het Ik.

In de eerste (cognitieve) lijn bracht hij ten behoeve van de analyse van de horoscoop meetpunten aan binnen Subject en Object. Deze meetpunten relateerde hij niet aan het reguliere wetenschappelijk systeem, maar aan de astrologie zelf. In de tweede (ontwikkelings) lijn concentreerde hij zich op de astroloog-zelf die zijn eigen instrument is: de duiding is een activiteit van de ziel. Ram zag in dat ook hiervoor een beroepsontwikkeling noodzakelijk was. Hij ontwikkelde een

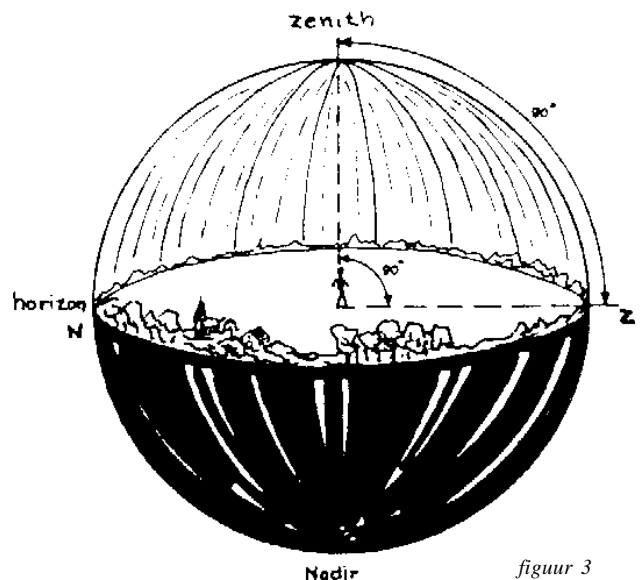
methode waarin het Subject wordt geplaatst binnen zijn zelf-uitgeworpen projectie, z'n omgeving. Deze ervaringsmethode bevordert de vrijmaking van het Ik voor persoonlijke groei en uitbreiding van de liefde.

Op Pagina 5 van zijn boek zegt Ram over deze beide lijnen onder andere: *Doch wij moeten inzien dat alle lichamelijke, waarneembaarheid is van deze objectieve wereld en dus is van het platte vlak, van het horizontale, van de zijde van het stoffelijke. Het geestelijke dat het wezenlijke in het verschijnsel is staat er loodrecht op.*

Ram spreekt hier over twee openbaringen. De eerste betreft de ons bekende zintuiglijk waarneembare wereld, het platte vlak. De tweede betreft het wezenlijke dat in de fysieke vorm leeft, niet concreet zichtbaar is, maar zich wel door middel van de fysieke verschijningsvorm in het horizontale vlak uitdrukt. Ram vervolgt dan:

Er is nu een functioneel verband tussen vorm en inwezen, een verband dat de kenmerken van wisselwerking vertoont. Dit is: het inwezen vervormt de vorm, de vorm verwezenlijkt het inwezen.

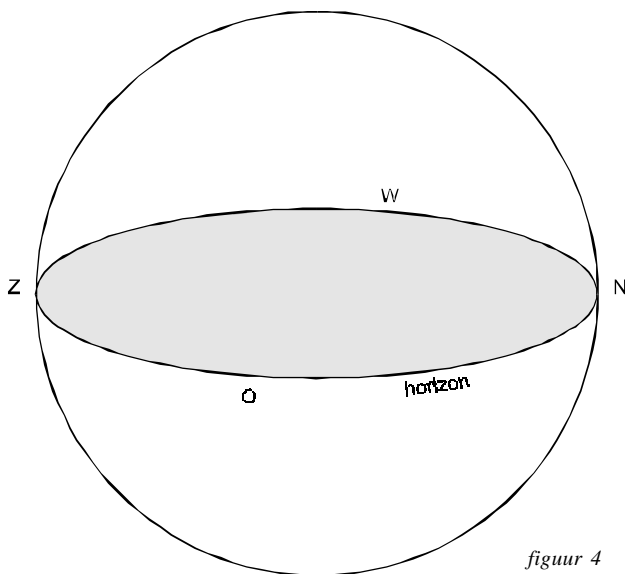
Door het benoemen van deze wederkerige wisselwerking maakt Ram hier plaats voor de ontwikkeling van het Ik-proces. Beide lijnen samen bieden een volledige beroepsontwikkeling tot astroloog. Zonder overdrijving is dit geïntegreerd samengaan van twee ontwikkelingslijnen gestoeld op cosmische grondslag iets buitengewoons in de wereld.

De drie vlakken en hun kenmerken

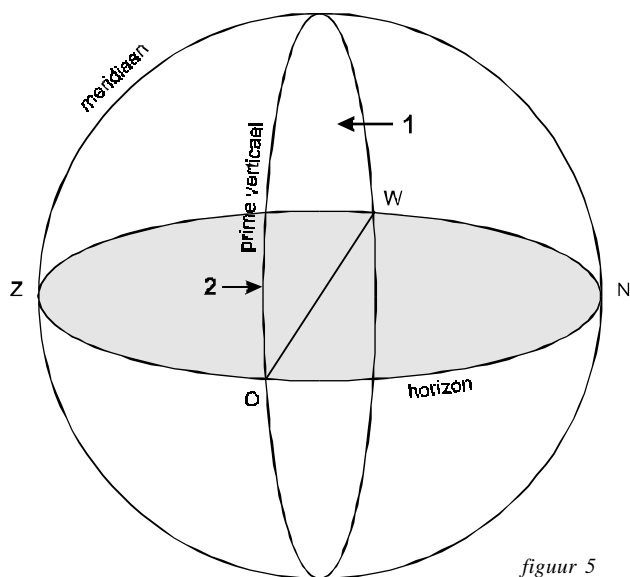
Kenmerk van het Ik-proces is dat het niet louter de uiterlijke mens betreft, maar zich ontwikkelt op alle gebieden van zijn bestaan, ook die welke nog niet door de erkende wetenschap zijn ontdekt. In de occulte literatuur kennen we de mens als fysiek verschijnsel, als persoonlijk psychisch wezen en als representant van het blijvend Ego. Deze drie aanzichten worden ook wel uitgebeeld als drie haaks op elkaar staande

cirkels (zie figuur 6); zij komen samen in het middelpunt waar het bewuste Ik zetelt. Dit pure Ik heeft het vermogen de krachten van deze drie gebieden geïntegreerd te laten functioneren.

figuur 4

Op het *horizontale* vlak speelt ons dagelijkse fysieke leven zich af. Hier handelen we en gelden de wetten van de fysieke natuur. Heerser ervan is Saturnus.

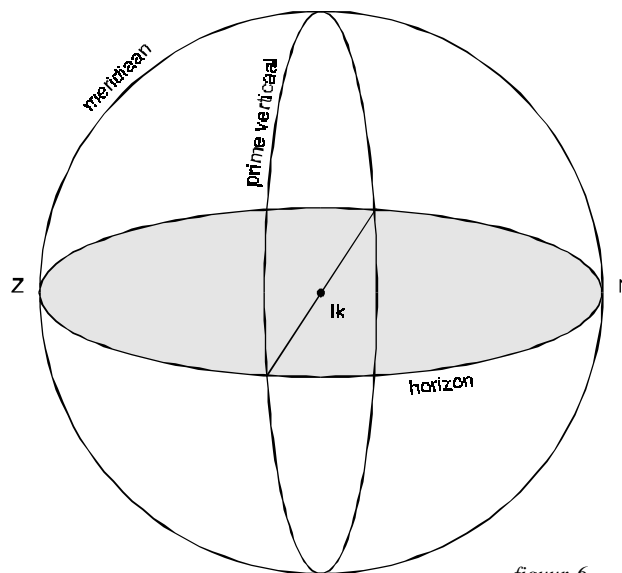
figuur 5

Ons persoonlijk-psychische gebied staat er loodrecht op. We kennen deze cirkel als het vlak van de *prime verticaal*. Het is het veld van ervaring en van onze subjectieve reacties. Ieder kijkt door zijn eigen bril, leeft binnen zijn eigen vooronderstellingen en verwachtingen. Hier werken de krachten van de ziel. Heerser ervan is de Maan. In dit maanvlak zetelt ook het etherisch lichaam. In tegenstelling tot het astrale en mentale gebied biedt het geen identificatie voor het Ik. De beide functies staan binnen dit Maanlichaam intensief in wisselwerking met elkaar. We weten bijvoorbeeld dat onze psychische instelling invloed heeft op onze klierwerking en gezondheid. Het vlak van de prime verticaal heeft een intermediaire functie ten opzichte van de beide andere vlakken.

Het derde vlak, het *meridiaanvlak* is het vlak van de Geest, het blijvend Ego. Innerlijk wordt het ervaren als het vlak van eenwording van de mens met zijn oorsprong. Heerser ervan is de Zon.

De drie assen en projectie van de horoscooptekening

Deze drie vlakken zijn opgericht rond een drie dimensionaal assenstelsel. Dit bestaat uit:

figuur 6

De *oost-west* lijn ligt in het horizonvlak en het vlak van de prime verticaal, het projectievlak of maanvlak, de noord-zuid lijn ligt in horizonvlak en het meridiaanvlak, het geestelijke vlak, dat analoog gedacht wordt aan het zonnelichaam, of het blijvende Ego. De oost-west lijn is daarmee de as waarop *de stof* uitbeelding geeft aan de wisselwerking van de strevingen van het Ik en de omgeving.

De *noord-zuid* lijn is de as waarop *de stof* uitbeelding geeft aan het bewustzijn, het Ego.

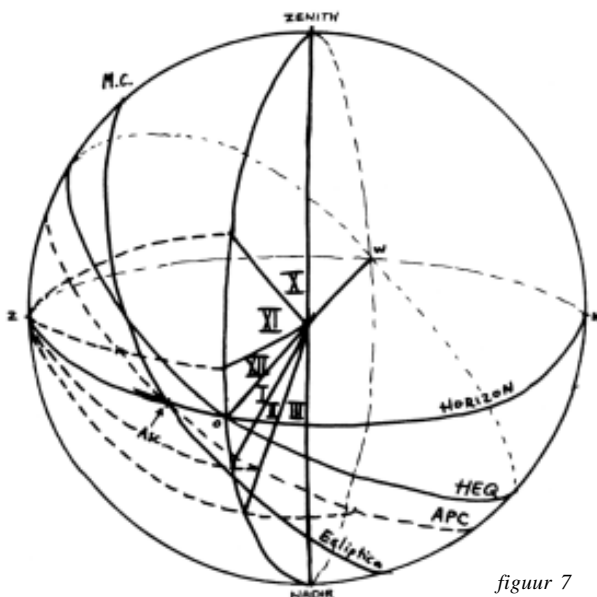
De derde as is de as *zenith-nadir* (analoog aan de aardas en aan onze ruggengraat). Deze staat in beide verticale vlakken. Deze centrale as is drager van het inwezenlijke in ons dat alleen indirect tot openbaarheid kan komen.

Voor de constructie van de horoscoop wordt deze as geprojecteerd op het horizonvlak in de lijn noordpunt-zuidpunt. Van hieruit worden de positiecirkels getrokken. Door middel van de positiecirkels wordt de bewustzijns-as in de sectorgrenzen verbijzonderd. Wanneer een teken door zo'n positiecirkel wordt gesneden, wordt het geprojecteerd als sectorgrens. De sectorgrenzen zijn daarom op te vatten als maanvlakken. Wanneer een teken door een positiecirkel wordt gesneden dan kristalliseert het vermogen van dit teken uit in de heer ervan. Het vermogen is daarmee ook geïndividualiseerd. De breedtecorrectie van de planeten individualiseert de planeetstand. Ook dit gebeurt door middel van positiecirkels. In de WvA methode worden dus alle

horoscoopfactoren zichtbaar gemaakt door projectie vanuit de bewustzijnsas, met de bedoeling hun werking in de horoscoop te individualiseren.

Individualisering

Ook de horizon is verbonden met noord- en zuidpunt. Daarmee is deze cirkel technisch niet verschillend van een positiecirkel. Echter het ascendantpunt dat per definitie op de horizon ligt is geen projectie vanuit de as zenith-nadir, maar wordt rechtstreeks vastgesteld als het snijpunt van horizon en ecliptica. Het ascendantpunt en zijn heer staan daarom vrij van de persoonlijkheid en projectie. Wij kennen beide als direct aangrijpingspunt van het fysieke lichaam, onze handelingen, en de verbinding met de omgeving. Heer 1 is bovendien representant van het Ego en geeft het vermogen aan tot vrij handelen. Verbindingen met heer 1 worden daarom in de analyse van het object onderscheiden ten opzichte van de andere herenverbanden. Wanneer heer 1 contact maakt met een vermogen, dan kun je “erbij”. Met de differentiatie van Subject en Object, de projectie vanuit de as noordpunt-zuidpunt en de functie van heer 1 en ascendant is de grondslag voor de WvA werkwijze als objectieve methode gegeven.

figuur 7

De verplaatsbaarheid van het Ik

In de differentiatie van Subject en Object maakt ook het Ik zich los. Het verkrijgt hierdoor verplaatsbaarheid door de verschillende gebieden heen. Hiervoor moeten we ons iets kunnen voorstellen bij de begrippen projectie en introjectie als activiteit van de ziel. We kunnen ons hiervan als volgt een voorstelling maken. Laten we aannemen dat in een punt een bepaalde lading aanwezig is. Echter deze is niet zichtbaar, niet geopenbaard. Door nu dit punt uiteen te zetten in twee polen ontstaat een lijn waarin de opgeslagen lading naar buiten treedt, vorm aanneemt. Vervolgens kan de in de lijn nog aanwezige lading tot openbaring komen door de lijn uit te breiden tot een vlak, dit vervolgens tot een kubus etc.

Steeds voegen we een dimensie toe en wordt lading omgezet in een verder uitgewerkte ruimtelijke vorm. Ook de tijd is een dimensie waarin lading tot ontwikkeling wordt gebracht en gebeurtenissen zich onrollen. Het proces waarin spanning (leven) wordt omgezet in vorm (ruimte) is een vorm van projectie en is te vergelijken met machtsverheffen: a , a^2 , a^3 , a^4 ... etc. De werking ervan is divergerend en verbijzonderend. Het omgekeerde van machtsverheffen is worteltrekken. Hierin nemen we steeds dimensies terug, keren we in, om tenslotte te komen in ons initiële punt, bij onszelf. Dit worteltrekken is introjectie. Het leidt van het concrete en persoonlijke naar het abstracte en universele. Het werkt convergerend en verenigend.

Machtsverheffen en worteltrekken

Door dit toepassen van het toevoegen en terugnemen van dimensies wordt de verplaatsbaarheid van het Ik gerealiseerd. In de tweede lijn van kennisontwikkeling die Ram ontwierp, de ACM, wordt de verplaatsbaarheid van het Ik gebruikt om het in de achtereenvolgende gebieden van de ziel binnen te leiden. Voor het hierna toegepaste “machtsverheffen” en “worteltrekken” is inschakeling van ons beeldend vermogen nu wel nodig. Kijkend op ooghoogte langs het horizontale vlak zien we dit samenvallen tot een lijn. Hiermee verdwijnt het veld van actie uit het zicht. We kunnen ons uit onze dagelijkse bezigheden losmaken. Vanuit het noorden gezien valt deze lijn samen met de oost-west as die ook deel uitmaakt van het vlak van de prime-verticaal. Daarmee biedt hij een overstap naar dat vlak. Alle persoonlijke factoren spelen hier. Wanneer we deze na enige tijd overzien kunnen we trachten ook dit gebied samen te vatten. We nemen er dan opnieuw een dimensie uit terug.

Wanneer we hiervoor het prime verticaalvlak bezien vanuit het westen valt dit samen met de boven besproken as zenith-nadir. In deze bewustzijnsas komen nu drie dingen tot stand:

1. De as biedt vanuit het gebied van de persoonlijkheid een toegang tot het *meridiaan* vlak, het gebied van de geest,
2. het vlak van de *prime verticaal* wordt door de overstap samengevat tot een lijn, en
3. het *horizontale* vlak dat reeds was samengevat tot een lijn en wordt nu verder teruggebracht. Het wordt een punt.

In deze situatie houdt de uiterlijke mens zich fysiek helemaal stil. Hij heeft het psychische en zintuiglijke veld alleen als spanningslijn van attentie en wakker zijn overeind staan. Alle persoonlijke beelden en bindingen zijn toegevouwen, vragen geen eigen ruimte meer. In het nieuwe gebied, waartoe de toegang nu mogelijk wordt, ervaart het Ik *eenwording*. De krachten van onze ziel komen los uit hun projecties.

De tijd

Projecties worden niet alleen uitgezet in ruimte, maar ook in tijd. Astrologen weten als geen ander dat bij de geboorte

alles al in de horoscoop vervat is. Gebeurtenissen hoeven zich alleen maar in de tijd te ontvouwen. Dit geldt niet alleen voor het bewuste deel van onze herinnering, voor de tijdsperiode waarmee het tijdelijk Ik zich identificeert. Het geldt ook voor vorige en volgende levens.

Het schijnt ons toe alsof vorige levens geweest en voorbij zijn. Wanneer we echter de in het dagelijks leven uitstaande dimensies achtereenvolgens in onszelf hebben teruggetrokken kunnen we daar een punt vinden waar verleden, heden en toekomst één zijn, *present zijn in dit moment*. Zij zijn als oorzakelijke eenheid aanwezig in het Ik dat in het middelpunt van het meridiaanvlak zetelt als bewustzijn. Genezing van alles dat schijnbaar ooit eens gebeurde of nog te gebeuren staat is in dit *nu* mogelijk, in het bewustzijn van dit moment.

Verheffing

In het meridiaan vlak komen we, zoals gezegd, los van persoonlijke bindingen en projecties. Planeten komen los van de tekens en werken uit in verheffing. Zij worden letterlijk verheven boven het veld van projectie en kunnen naar hun ware aard, namelijk als verbijzondering van de Zon, uitwerken. De mens wordt objectief. In de horoscoopfiguur zijn de planeten zonder aspecten een voorbode hiervoor. In het Subject verwijzen de octaafverbanden hiernaar. Zij overkruisen het midden waarin de aarde, als geestelijke Zon centraal staat.

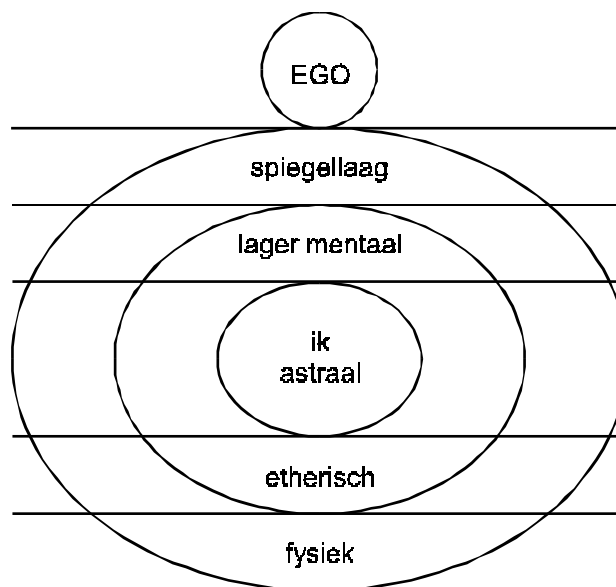
Projectie en zelfkennis

Om het objectieve in onszelf tot ontwikkeling te brengen is kennis van het Subject nodig. De school van Ram voor zelfkennis, de ACM, gaat uit van de mens als bewoner van de aarde en als zetel van het meest zuivere Ik. Een eerste projectie ervan herkennen we in het astrale gebied. Hier vinden we de primaire echo van onze diepste waarheid. Echter, vaak kan dit veld die waarheid nog niet laten zien doordat het bezet is met allerlei aantrekkende of afstotende tendensen. Toch herkent het Ik zichzelf hier het snelst. Het centreren van het Ik in dit astrale veld is nodig om hierna in de ziel een gebied met grotere spanning te leren overzien en de krachten die er werken te leren hanteren. Ook vanuit dit gebied kan het Ik zich verder verplaatsen waarin het hierin het midden heeft kunnen vinden. Deze ontwikkeling zet zich in concentrische cirkels gebied na gebied door en voert tot uitbreiding van bewustzijn. Wanneer het Ik de uiterste buitenrand van zijn universum heeft bereikt, keert het om en gaat stap voor stap door de gebieden terug om tenslotte zichzelf samen te vatten als het nu stralende lichaam van de aarde.

Dit proces kent zeven stadia. Om enigszins een indruk te geven van de aard van deze stadia volgen hier de verschijningsvormen van Saturnus in elk ervan.

1. zwaartekracht, wetgeving, tijd, structuur
2. binding, angsten, plichten, ritme,

3. ethiek, geweten, karma
4. alom ingeschapen wet die de schepping tot een eenheid maakt, kristal
5. de omzetting van de krachten der ziel
6. wetten van magie
7. de wet als liefde

figuur 8

Conclusie

Euktemon projecteerde de Zon in de aardbaan om de Zon en gaf ons daarmee een beeld van onszelf. In de hedendaagse astrologiebeoefening wordt nog steeds op basis van zijn projectie en efemeriden gewerkt. Voor een verantwoorde beroepsuitoefening, die ook naar niet-astrologen in gesprek kan worden gebracht, is het daarom van groot belang het werkingsprincipe van projectie in al z'n facetten goed te doorzien. Opheldering van het mensbeeld en de vrije wil is ermee gediend, evenals de ontwikkeling van toetsingmethoden voor onze resultaten.

Daar de astroloog zijn eigen instrument is, is kennis van de vorming van eigen projecties een essentiële voorwaarde voor verdere ontwikkeling van de astrologie. ■